

ARNLJOT-TIDENDER

No. 2/2011

Östersund torsdagen den 29 september 2011
No. XXXVIII Från grundandet AD MCMXCVIII

Årgång 14

Årsmöte och blot 2011! Härmed inbjuds du till årsmöte och blot med Teaterföreningen Arnljotspelen

Lördagen den 22 oktober 2011 kl 18.00
på Stocke Titt
Buss nr. 3 går från Östersund 17.40

Anmälan:

Du anmäler Dig genom att skicka in
anmälningsavgiften till föreningens plusgi-
rokonto: **50 30 51 - 5**
Anmälan skall vara föreningen tillhanda
senast 14 oktober 2011
Glöm inte att ange vem/vilka anmälingen
avser.

Kostnader:

Aktiv medlem (medverkade i år): 50 kr
Stödmedlem: 250 kr
Medföljande gäster: 250 kr
Hedersmedl:r: Bjuds på hela kalaset

(anmälan direkt per telefon 070-511 67 75 eller per e-post: ordf@arnljot.se)

Meny på Stocketitt:

Förrätt: Bröd med röding och chevré-ost
Varmrätt: Buffé med tjälknul, varmrökt lax, sallad, wokade grönsaker,
potatisgratäng, smör och tunnbröd.
Dessert: Kaffe med tilltugg

Har du någon matallergi eller böjelse åt vegetarianism?
Meddela då detta till ordförande senast den 17/10.
Bar kommer att finnas.

VÄLKOMNA!

s.2-3 Förslag föredragningslista, s.3 audition, s.4 frk ordf och red.
Ida, s.5 Hur långt..., s.6-8 Roadtripp till Stiklestad, s.9 ...mörka
sidan, s.10 Inför svåra val, s.11-12 MMB, s.12 sista sidan

Förslag till föredragningslista i enlighet med stadgarna: § 6 Vid ordinarie och extra årsmöte, i tillämpliga delar, skall följande ärenden förekomma:

1. Mötets öppnande
2. Val av mötesordförande och mötessekreterare
3. Justering av röstlängd
4. Föredragning och godkännande av föredragningslistan
5. Val av två justeringsmän tillika rösträknare
6. Fråga om årsmötet blivit behörigen kallat enligt kap. V § 3, 2:o (*Skall vara samtliga medlemmar tillhanda senast 3 veckor före ordinarie årsmöte*)
7. Styrelsens verksamhetsberättelse
8. Styrelsens ekonomiska berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fråga om styrelsemedlemmarnas ansvarsfrihet
11. Förslag till verksamhetsplan för kommande verksamhetsår
12. Förslag till utgifts och inkomststat för kommande verksamhetsår
13. Propositioner från styrelsen
- 13.1. Prop. från 2010 års stadgekommitté
14. Motioner från medlemmar eller hedersledamöter (*Kap. V § 3, 3:o "Motion till årsmöte, undantaget förslag till val, skall vara styrelsen tillhanda senast två veckor före årsmötet*)
15. Val av styrelse för nästkommande verksamhetsår bestående av:
 - Ordförande (varje år)
 - Sekreterare (jämna år)
 - Kassör (udda år)
 - Ledamot I (jämna år)
 - Ledamot II (udda år)
 - Ledamot III (jämna år)
 - Ledamot IV (udda år)
 - Suppleant 1 (varje år)
 - Suppleant 2 (varje år)
 - Suppleant 3 (varje år)
16. Val av "konstnärligt råd" om fem ledamöter enligt Kap. VI § 10.

Sittande konstnärligt råd är:
Styr.repr. Håkan Borgsten, aktörerna Patrik Andersson och Linda Åkergren samt övriga Mona Henriksson och Henrik Tungström.
17. Val av PR-utskott eller PR-ansvarig.

Sittande PR-utskott är Isa Olofsson, Matias Nilsson, Marie Franzon och Joakim Fredriksson.
18. Val av särskilda befattningshavare, vilkas uppgifter framgår av särskild instruktion, fastställd av styrelsen.

Avgående är:
Kostym: Mona Henriksson
Rekvizita: Vakant
Hustomte: Kjell Sundin och Göran Hestner
Föreningsfotograf: Peter Hedman
Kök- och kioskansvarig: Malena Bernskiöld
Chefredaktör AT: Ida Moberg

Ljud & musik Kjell-Åke Sundin och Mathilda Jonsson

IT-ansvarig Peter Möller

19. Val av två stycken föreningsrevisorer jämte suppleanter, vilka ej äga ingå i styrelsen.

Nuvarande är: Yvonne Zahr och Håkan Larsson samt dessas suppleant Mikael Andersson

20. Val av representant i Peterson-Berger stiftelsens styrelse. *Sittande är Ulf Larsson.*

- Val av representant till Sommarhagens Vänners styrelse (*f.n. Lena Bengtsson*) jämte delegat vid dess stämma ins-tundande vär. (*Förra året Lena Bengtsson*)

21. Val av valberedning bestående av en sammankallande och två ledamöter inför nästkommande ordinarie årsmöte, vilka ej äga ingå i styrelsen.

Nuvarande valberedning (2000 års årsmöte fastställde principen att avgående styrelseledamöter väljes till valberedningen): Sammakallande: Malena Bernskiöld. Ledamöter: Pernilla Hellan och Karoline Jonasson.

22. Fastställande av stödmedlemskapsavgift (*F.n. 180 kr för 2010-2011*)

23. Val av hedersledamot (*Kap. IV § 4*) (*Skriftliga förslag jämte motivering insändes till styrelsen.*)

24. Övriga frågor, som kan väckas vid årsmötet, om vars upptagande beslutas i varje enskilt fall. Övriga frågor anmäls till mötessekreteraren. Övriga frågor förekomma ej vid extra årsmöte.

25. Mötets avslutande följt av information.

OBS! Motioner skall vara inne till ordförande senast

fredagen den 7 oktober 2011

AUDITION 2011

Tid: 6 oktober 2011 kl.18-21

Plats: Gamla tingshuset, Tingssalen, Samuel Permans gata 13, Östersund

Dessa roller är vakanta:

Jämte 1
Jämte 2
Bård i Bräcka
Åflo-Faste
Torar

Hur går vår Audition till?

Du kommer att i enrum träffa oss i KR, prata lite om dig själv, vilken roll du är intresserad utav och varför. Du kommer att göra en kort monolog/dialog som du har förberett och tränat på, någon utav oss kan hoppa in som motläsare om du behöver. Vi rekommenderar att du tar ett stycke ur Arnljot (den karaktär som du är intresserad utav).

Ha inte prestationsångest! Är man nervös så är man nervös, kom och träffa oss i alla fall och se till att vi vet att du är intresserad utav en talroll.

Om du är intresserad av en karaktär som inte är utlyst, tala om det för oss. Vem vet, någon kan bli med barn, bryta en arm eller få nytt jobb på annan ort under vintern. Och då är det bra att veta vilka som är intresserade utav att hoppa in.

Vilka är KR?

KR, Konstnärliga rådet, är fem personer som är årsmötesvalda till att arbeta med tillsättning utav roller och regissör. Vi förbereder material och underlag till styrelsen som tar det slutgiltiga beslutet.

Frågor?

Sänd ett mail till kr@arnljot.se

Gå gärna in på vår hemsida, titta på fotografier och läs mer om föreningen!

*Väl mött!
Konstnärliga Rådet, Arnljotspelen*

Frk. Ordförande...

Ännu ett verksamhetsår går mot sitt slut. Och vilket verksamhetsår sedan!

Ny, fantastisk regissör. Fantastiska nya medlemmar som vi hoppas kommer tillbaka under många år. Och så, en fantastisk ökning av våra publiksiffror! Jämfört med förra året ökade vårt besöksantal med 30%! Jag undrar hur många fler av Jämtlands besöksattraktioner som kan uppvisa en sådan ökning? Och allt detta faller helt och hållet tillbaka på er kära medlemmar. Det är helt och hållet er förtjänst att vi kunde se den här ökningen. Och ert bidrag till detta kan man se i ett större perspektiv. Jag märker en klar förändring i folks inställning till Arnljot. Det här brukar gå lite i vågor, men fram till för några år sedan kände vi som jobbar med föreningen året runt, att vi nästan bara fick streta i uppförsbäcke. Vi fick i lokalpressen i stort sett gå i försvar för vår existens, och pratade man med ungdomar kände man sig verkligen mossig. Sedan dess har vi arbetat stenhårt på att lyfta föreningen och dess image. Och detta ser vi nu resultatet av. Ni som har kommit som nya medlemmar de senaste fem åren har gjort ett helt fantastiskt jobb med att vända vinden! Idag känns det inte svårt värva nya medlemmar eftersom ni redan finns där att både locka och ta hand om de nya. Och eftersom ni är så positiva så sprids ryktet om hur coolt det är med Arnljot även till dem som kanske aldrig själva skulle kunna tänka sig att vara med, men som istället visar sig som en 30% ökning av våra publiksiffror. Jag vill därför, vid verksamhetsårets sista dagar att ni verkligen ska känna er uppskattade. Och veta att ni gör skillnad. För utan er skulle alla de som hörs starkast när vinden blåser lite snålare, till slut få rätt. Tusen tack för i år och full fart framåt in i verksamhetsåret 2011/2012!

Lena. :)

I min lilla episka sagovärld

Sommarens föreställning var makaber och verklig.

Borta är alla gamla spår av allt för ivanda repliker och traditioner från 40-talet. När man kommer till Arnljotlägden är det svårt att direkt veta vad det finns för några gemensamma definitioner av hur man betar sig och hur man agerar. Hur vi tillsammans definierar vad som är teater för oss. Det uppfinner ensemblen åter år efter år. Det är vi som är med som tillsammans bestämmer reglerna.

Min sons teatergrupp Fria Frans (den bara heter så, min son är inte med egentligen) satte upp "En midsommarnattsdröm" i Stockholm. De spelade också utomhus i regn och för förbipasserande publik. De betalade till och med stadsdelen för att få använda amfiteatern och de fick inget betalt heller. Ändå kämpade de på ordentligt. Shakespeares tunga naturliga text blev ungdomlig och naturligt komisk. Precis som när någon i Arnljot gör sin text till sin egen. Nu är ju Arnljot mycket svårare att spela säkrlart eftersom Shakespeare är en komedi. Arnljot är en mycket tung pjäs. Tänk på det! Tänk på vad vi gjort efteråt. Hur påverkar det en att sammanslutet baxa fram en blodig tragedi och stolt stå för dess resultat? Blir man inte lite sårbar?

Stå på er. Ingen pjäs kan vara ond, bara lite intellektuellt krävande. Det fanns en tid då jag var arg på P-B och kallade honom fula saker. Nu har jag förlåtit honom för historiens dumhet på samma sätt som jag förlåtit en hel generation. Han skriver om våldtäkt, krig och utanförskap. Det kan krypa på en. Men stå på er. Tillsammans gör vi kulturhistoria. Nu är hösten här och ingen orkar med Arnljots tungsinnta text när det är mörkt och kallt. Men bida er tid. Efter vintern kommer våren och med björkarnas knoppar och solens strålar kommer vi att ses igen där ute.

Ida Moberg,
chefredaktör och lite sufflös i somras

Hur långt jag for, här är målet!

För att kunna beskriva min första sommar ute på Arnljotlägden så måste jag gå tillbaka och beskriva det absolut första mötet med Arnljot.

Det var för ganska många år sedan, jag tror jag gick i ettan eller tvåan på gymnasiet. Det var på anslagstavlan på skolan jag såg den, affischen, det stod ett konstigt namn på den, ”Arnljot” stod det. Den dagen tänkte jag att en dag när jag har tid ska jag gå och se den där pjäsen, det verkar som en kul fars.

Ären gick och så småningom började jag studera på Birka folkhögskola där jag träffade en tjej som sade sig spela den kvinnliga huvudrollen i detta ”drama” som hette Arnljot. Vi umgicks en hel del under året som gick och fram åt sommaren ville hon att vi skulle åka ut till frösön för att vara med och städa och så att säga göra sommar på lägden. Fram till dess trodde jag att Arnljot spelades uppe i Ottsjö eller på någon annan avlägsen plats. Jag blev glatt överskad när jag kom ut dit och alla som var där hälsade på mig och frågade om det var första gången och sådant där som folk brukar fråga när det är första gången man möter dem. Vi krattade och skruvade ner luckorna som hade suttit för fönstrena över vintern.

Eftersom jag vid det laget hade bestämt mig för att vara med och hjälpa till under sommaren så började jag bekanta mig med Malena som håller till i köket, jag hjälpte till vid fiket när det skulle serveras sådant och hällde upp kaffe, te samt vatten till O’ boyen. När jag stod där vid luckan som allt fika serveras på fick jag möta alla dem som är men och spelar i pjäsen. Några exempel på personer jag lärde känna både till namn och karaktär är: Emil som spelar Arnljot själv, Andreas som spelade Bård och Ylva som jag fick veta spelade sameflicka Vaino.

Det var verkligen en upplevelse att få träffa regisören Åsa Berg, ni vet hon som aldrig satt ner och tog det lungt utan hela tiden var upp på scenen och försökte rätta till minsta lilla fel som skådespelarna gjorde. Men skämt å sido det har verkligen varit en av de bästa sommrarna i mitt liv.

Främs på grund av att jag träffat så pass många nya vänner som alla är mer eller mindre intresserade av samma saker som jag d.v.s. historia, vikingar och att göra sina medmänniskor glada.

Jag kan idag påstå att jag inte längre tycker att Arnljot är en farsliknade föreställning och att jag efter nogranna undersökningar har kommit fram till att spelen är ett skruvat drama som utger sig för att vara både svårförståeligt och konstigt för en icke invigd och det kan jag intyga, att det är det fortfarande. Men tack vare den ack så tappra PB så är det precis detta som gör pjäsen intressant och det är det som gör Arnljot till det för mig bästa skådespel jag varit med om och hoppas att få vara med om igen.

Jag vill nu avsluta med ett litet favorit-citat ur pjäsen.

”Knappast åttio vintrar ha gått, sedan Jämtland var fritt och rådde sig själv. Ej gavs då skatt till främmande kungar. Att vi sedan nöjdes med tråldom, först under Norge, så under Svitiod, det har jag aldrig förstått. Skyd-dat av skogar, myrar och fjäll är detta landet svårt att härja och lätt att värja. Stridbart folk finns här i mängd och mer kan vinnas för gods. Därför råder jag nu: görom slut på all tvist om till vad rike vi höra! Låt oss vägra all utländsk gård, vem som än månde kräva den, taga igen vår forna frihet och välja en hövding förhela landet, en konung som leder vår kamp, om det gäller att freda hembygd och härd!”

*Sigurd -trettioårig, ljus, livlig.
Akt 1 scen 11.*

Rasmus Österberg

Roadtrip till Stiklestad.

Efter vår egen spelperiod i somras var vi ett gäng som åkte till Norge och Stiklestad för att besöka våra fränder över gränsen. Bilar packades fulla med fryntligt folk, stor hund och vikingakläder.

Så, om man inte kan få nog under spelperioden så är det en väldigt bra idé att tränga in sig i en full bil med Arnljotvänner under en 40 mil lång bilresa. Skratt, minnen, nöderi, visioner och diskussioner kring Arnljotspelen och Peterson-Berger. Fantastiskt resesällskap!

Vi passerar Järpströmmen och vi brister ut i Vainos sång. Stopp för lunch. Tännforsen bjuder på ett vackert skådespel och vi passar på att beundra vattenfallet som dånar inunder oss.

Vi åker igenom svindlande natur, äter lite godis/fikar och sedan är vi framme. Och under hela resan har jag tänkt: ja, denna resa gjorde Gunhild, ja och Arnljot då förstas...

Stiklestadsspelen (som det också kallas) har utvecklats till ett stort pådrag. Med marknad, utställare, Museét som gör extra guidningar, i det vikingatida långhuset erbjuds det middagssupé och fest efter föreställningar. Det är runt 850 personer som på olika sätt är involverade i själva Spelet, plus då de människor som roddar all aktivitet omkring. Som sagt, det är ganska stort. Och varje år har de flera tusen besökare, uppskattningsvis har ca 790 000 personer sett pjäsen sedan start, år 1954.

Pjäsen

I korthet handlar historien om gården Sul och de fredliga människorna som lever där. Det kretsar i huvudsak ikring husbonden, husmor, deras yngsta dotter och den äldrade farfadern. Dottern lider av psykiska

men från barndomen, då hon fick se sin yngre, nyfödde, bror bli bortburen till skogs, och från uppväxten -föräldrarnas ständiga gräl om händelsen.

Självklart handlar historien även makt-kamp om kronan, vem skall Suls folk stödja, bondehären eller den återvändande Olav Haraldsson?

Självklart dyker även vår huvudperson upp. Arnljot (gestaltad av den svenske skådespelaren Ralph Carlsson) äntrar scenen. Några ur vårt resesällskap jublar. Arnljot möter Olav och deras samtal är ibland som hämtat direkt ur vårt eget drama. Dock är denne Arnljot inte lika sugen på dop som "originalet".

Biskopen döper Arnljot.

Arnljot: Är jag döpt nu?

Kung Olav: Ja.

Arnljot: Jaha.

(fritt hämtat ur minnet och egna anteckningar från resan)

Kung Olav målas upp som en mytisk gestalt, i böndernas tal är han den starkaste och snyggaste, han är råtrådig, vänlig men bestämd. Han är en Jesu-gestalt som får blinda att se, väcker dött till liv osv... Och det som händer i pjäsen är att han faktiskt genomför dessa bedrifter! Vilken man ;)

Jag har sett föreställningen tidigare, och det är kanske det som gör att jag förstår hela handlingen och förstår de flesta av

s.6 Arnljotgänget i Stiklestad. Andreas Ekeroots foto

Arnljot Gelline (Ralph Carlsson) möter Olav (Nicolai Cleve Broch) i Stiklestadspinning.

replikerna. Men jag tycker faktiskt att årets föreställning är lite tydligare än tidigare, att tal och skådespeleri är renare. Alla i vårt resesällskap hänger inte med, men är vid gott mod. För hur det än är med ens kunskaper i nynorska så är det maffigt med en stor orkesterensamble, hästar och getter på scen, dansinslag och skönsång. Jag ser hur aktörerna genomför föreställningen med hjärtat, det går absolut att uppskatta en pjäs man inte förstår. Jag känner igen mig på många sätt, både i aktörerna, men jag kan också få förståelse för Arnljotspelens egna besökare, det är inte alltid helt lätt att hänga med om man inte förstår språket. Historien i sig är jag inte så imponerad utav, den är faktiskt ganska tråkig. Men i sin helhet är det ändå trevligt att åka och se på.

Något jag finner roande, och ja det må låta som banal humor, med jag tycker faktiskt att det är roligt när hästarna bajsar på scen. Det är äkta, det är här och nu, och ibland är det det ända som man förstår efter en lång tid av replikskifte som man inte hänger med i. Efter föreställningen går vi

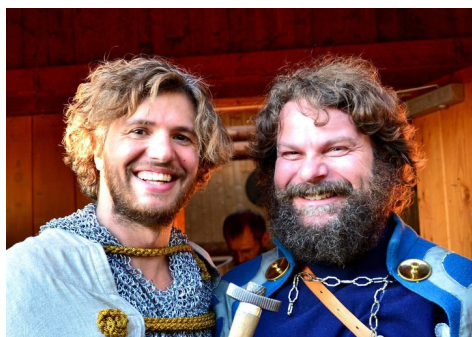
backstage och hälsar på några av aktörerna. Självklart möter vi upp Arnljot som tackar för hejarropen.

Tanken med denna text var från början att skriva en recension, men att resa till Stiklestad är mer än bara se pjäsen. Samtidigt som jag strosar runt på området, dricker Tomtedryck, handlar hantverk, besöker Stiklestads kyrka och pratar med norskar, så funderar jag kring hur jag kan bidra till att även Arnljotspelen en dag skall vara såhär välmående.

Jag hade väldigt trevligt och roligt under turen och tänker absolut göra om den.

Avslutningsvis bör jag säga att även hemresan var väldigt trevlig, om än något mer stillsammare än ditresan(då efter att man pratat klart om pjäsen och ens nyinhandlade fynd, såklart). Jag kan erkänna att jag till och med sov en liten stund... Med det vill jag också tacka er som körde och ställde upp med bil, utan er hade jag inte kunnat somna just då, och äntagligen hade jag gått miste om den väldigt trevliga drömmen om en vikingakrigare på häst....

Så, kära föreningsfränder,
Väl mött!
Linda Åkergren, Gunhild XII

*Ovan: 2 x Olav Haraldsson, Nicolai och Mikael. (mycket hår)
Nedan: Vi är i Stiklestad, men i pjäsen i Sul, nedan - slagslut symboliskt. Häftigt med de röda tygsjoken.*

Ett ord på vägen från den mörka sidan,

Sommaren har i dödskramp falnat och hösten har lagt sin hand över vårt solfagra land.

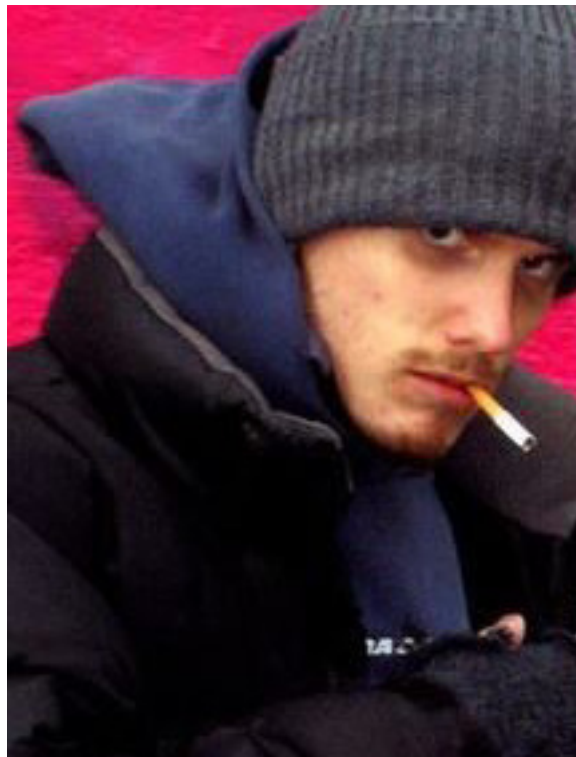
Bara minnena av den fantastiska Arnljotsommaren 2011 finns att upphämta i hjärnbarken. Å vilka minnen sen! Jag fick uppleva något av ett publikrekord, åtminstone rekord under min verksamma tid i spelet. Tillsammans nådde vi den magiska gränsen över tusen (1 000) personer totalt under spelperioden. Det var genomgående jämna prestationer från samtliga i vår rekordunga och rekordsnygga ensemble. Stor del av originaltexten återanvändes, till ofantlig gamman för oss konservativa Arnljotfanatiker med nuvarande Kung Olav, Mikael Andersson, i spetsen. På tal om Mikael, visst måste man ÅLSKA hans otroligt ståtliga konungahjälm?

Föreningens hedersledamot och nestor Gunnar Höglund fick ÄNTLIGEN höra hela inledningsmonologen av vår sagolike

Arnljot, Emil Grudemo El Hayek, från Norrköping. Jag trodde faktiskt inte att jag själv skulle bli så lycklig av att höra protagonisten yttra meningen: "Väl frodas sveket i dina tegar och vankelmod i ditt västanväder." Lågden har längtat efter att höra detta oavkortade libretto läsas! Inte bara text har återerövrats och rycks tillbaka från dödsrikets dunkel, även roller har återväckts från döda fränders skara: Tor-mod Kolbrunarskald. Tobias Frisk väckte mina nackhår till liv, dag efter dag när han klättrade upp på sin vikingastege. Tormods Kvad = stäpås.

Roligt också att den supertrevliga stockholmska valkyrian, regissör Åsa, verkade trivas kring sina vänner bland jämtarna så till den milda grad att hon verkar vilja fortsätta verka tillsammans med föreningen. "Du är en diva" sa hon till mig, på ett mycket kärvänligt och moderligt sätt medan snusen förstrött vilande under överläppen, efter att jag för femtioelfte gången beklagat en sen ankomst och bett om ändringar i repschemat. Jag älskar henne. Jag vill från botten av mitt stelfrusna antagonisthjärta och ständigt frånvarande lynne tacka föreningen, styrelsen och Åsa för en strålände sommar och alltjämt lysande insatser, bland solglänsta fjäll, evigt omsusat av vitalt engagemang och älskog. "Fager syns mig sagan..."

Vid pennan Patrik Andersson,
Gudfast XV. (2009-)

Inför svåra val - regissör Elis Essegård

Genom fönstret i sitt hem i Wilhelmina kunde Elis Essegård se ut över ett landskap som börjat skifta i höstens färger. Där och då kom han till en avgörande insikt: han kunde aldrig mer återvända till Östersund och Jämtland!

Historien om Arnljot hade på ett minst sagt träffande vis kommit att avspegla hans egen resa; engagemanget i Arnljotspelen som skulle sträcka sig över tre år.

När han kom till Östersund 1955 för att regissera spelen första gången, var han redan ett aktat namn i amatörteatervärlden. Samma år hade han även tilldelats Olof Höberg-plaketten för "framstående kulturell gärning" av Norrlandsförbundet.

Som många andra i föreningens historia blev han förförd av Jämtlands ojämförbara natur och av de entusiastiska amatörerna på Arnljotlägden. Elis lade ner ett stort engagemang och införde kollationeringar och ensembleövningar, så som de tillämpas idag, det vill säga "off-season" och uppmånade sina aktörer att vara aktiva inom teatern även under resten av året.

Elis stortrivdes i staden och han började nära en tanke om att starta en stadsteater i Östersund. I slutet av 40-talet startade Stadsteatern Norrköping-Linköping och av detta lät Elis sig inspireras. Man kan tänka sig att Vilhelmina inte hade ett tillräckligt stort underlag för en Stadsteater, men Östersund skulle vara ett utmärkt alternativ!

Han skaffade sig snabbt många vänner i Östersund som arbetade för att han skulle komma och bosätta sig i staden. Elis hade en stor hjälp i Nils-August Främling, som spelat Östmund i spelet. Han var Elis stöttepelare, eller bollplank om man så vill.

I mitten av femtiotalet var Elis dryga femtio år gammal och hans visioner tog sig en allt konstruktivare form. I hemkommunen hade han ett stort inflytande och

som distriktsöverlärare och rektor åtnjöt han stor respekt. Vid en flytt till Östersund skulle han vara tvungen att skaffa sig en ny inkomst. Det löste han genom att planera att skriva i ÖP, recensera böcker och undervisa vid en folkhögskola i staden. Elis tog till slut steget och begärde tjänstledigt från sina åtaganden hemma i Wilhelmina.

Det är möjligt att Elis såg ett tillfälle att börja om på något nytt. Han var i femtioårsålder och skulle det ske, var det tvunget att ske nu. Kanske lät han sig motiveras av sin huvudrollsinnehavare i Arnljot och även i Elis kulisser fanns en Vaino...

I mitten av femtiotalet hade samhället andra värderingar. Familjen var ett tempel och vad som nu höll på att ske skulle inte falla i god jord. Möjligen genomgick Elis en form av livskris, möjligen lät han sig förföras så till den grad och kände sådan uppskattning att han var beredd att lämna allt. Elis insåg den omöjliga ekvationen och var tvungen att välja. Hemma i Vilhelmina väntade en familj. Vilhelmina var Elis Jämtland, det var där han var hövding, det var där han skulle söka sitt arv och som i historien om Arnljot var det även där han en gång skulle sänkas till hjältero.

Denna dag stod han vid fönstret. Möjligen tänkte han på Arnljots hälsningsmonolog: "Hur långt jag for. Hur än livet lyst i söderns glammande rosengårdar -tillbaka manade ständigt hjärtat" Hem till sitt Vilhelmina. Kanske såg han även i sitt inre Arnljots farväl av Vaino: "Ja, dig vill jag minnas, du vildskogens vänliga dis! /... / Lev väl!"

Där och då tog han farväl av Jämtland för att låta allt bli som förr...

Elis och hans hustru Irma Essegård fortsatte att arbeta tillsammans inom amatörteatern tills Elis alldeles för tidiga bortgång. 1964 fanns inga behandlingsmetoder mot prostatacancer. Hans gärning inom amatörteatern har rönt stor uppmärksamhet och hans handböcker inom amatörteater används flitigt än i dag. Han tilldelades även numera vilande Vasaorden för sina insatser inom konsten.

Kent Knutsson,
Arnljot VIII (1995-2001)

Om röst och uttryck...

Den senaste tiden har jag funderat en del på röst och uttryck.

Det började delvis med Peter Mellgrens konsert i Stora kyrkan i början av september. Jag är inte alls kunnig inom klassisk musik, och blev förvånad över den ljusa klara sång som Peter frambragade inför oss. Det lät inte som när jag hört honom sjunga förr, och det var inte i närheten av hur hans röst låter när han talar. Det var väldigt vackert, om än överraskande, då rösten inte riktigt matchade min bild av Peter.

Något som fått mig att fundera än mer på röst och uttryck var föreställningen "Dom har ju allt", med en annan Arnljot emeritus, nämligen Håkan Borghsten. Det var en gripande och bitvis obehaglig föreställning där Håkan med hjälp av hållning, uttryck och röst bland annat visade oss dalmasen som försöker komma ifrån sitt lite sega och gnälliga dalmål, för att sedan snabbt bli den lite stöddige brandmannen som hyser en oväntad uppskattning inför livet.

Jag har funderat lite på vad en röst egentligen säger om en människa, och hur stor del rösten är av ens identitet. När jag hört min egen röst på band så har jag ibland undrat vem sjutton det är som talar. En eller annan gång har jag tänkt "Men jäklar, att människor fortsätter att umgås med mig, när jag har en såndär konstig röst...", men sådant är jag kanske ensam om att tänka. Men jag kan inte komma ifrån att rösten är en stor del av en människa. Jag hör till exempel alltid direkt vem det är som talar när min morbror ringer. Men, då beror det kanske inte enbart på den välbekanta stämman utan till stor del det faktum att han alltid inleder telefonsamtal med orden "Hör du vem det är?".

Som vanligt har jag vid den här punkten glömt vart jag ursprungligen ville komma. Kanske undrar jag lite över hurdan en persons sanna röst är, när rösten och personen inte formats av normer och förväntningar.

Kanske handlar det om vad

man använder sin röst till, då somliga människor mest verkar skräna som mäsar och andra sprider kvitter, klokskap och skönsång omkring sig,

Kanske handlar det om att våga använda sin röst över huvud taget, och att inte alltid tiga still, speciellt när man har något bra att säga.

Maria M. Broman,
Jämte emeritus (om man nu någonsin slutar vara Jämte egentligen)

Maria driver på den nödvändiga skovården vid höststädningen, tillsammans med Milton, Arvid och Lars-Olov!

A - Post

UNDERLAG INFÖR VERKSAMHETSPLAN 2011-2012, 73:e spelåret.

DATUM och VERKSAMHET

Lö JUNI Storsamling

Lö 7/7, kl.15.00 1:a PREMIÄR

Sö 8/7, kl.15.00 2:a

Må 9/7, kl.19.00 3:e

Ti 10/7, kl.19.00 4:e

On 11/7, SPELUPPEHÅLL

To 12/7, kl.19.00 5:e

Fr 13/7, kl. 19.00 6:e

Lö 14/7, kl.15.00 7:e

Sö 15/7, kl.15.00 8:e Final

Anm. speltiderna beslutade vid utflyttat årsmöte sommaren 2011.

Lö ? /8 Höststädning, vi pyntar lägden för vintern och åter surströmming, sill eller annat gott!

Sö 30/9 Verksamhetsårets slut och bokslut

Lö ? /10 Årsmöte och blot 2012 (22 eller 29 oktober)

KVARGLÖMT

Ett par brokor i thorsbergsmodell, maskinsydda med handfärdiga sömmar, har upphittats i kvinnologen. De ligger för närvarande i klädförrådet, så den broklose får uppsöka Maud och/eller Mona för att återfå sina kvarglömda underkläder. /MMB

UTMANINGEN FRÅN N:r 1/2011

Arnljotspelet är ett fenomen, unikt i Sverige. Ideella krafter kan vara starka och amatörer är underbara men hårda tider kräver hårda nypor. Med ordentliga sponsorpengar och professionell hjälp kan vi bli lika stora som Stiklestad!

Arnljot är skapande!
Arnljot är gemenskap!
Arnljot är utvecklande!

Red. vill ha FLER!!!

Returadress:

AT c/o sätt. M. Andersson, Härkmon 110, SE-836 92 LIT

<http://www.arnljot.se>